

SZEGEDI HIRADÓ.

56-ik szám.

Szerdán, július 17-én 1861.

Harmadik évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, szerdán és szombaton reggel.

Szerkesztői lakás:

Buzatér, Sziráky-ház, első emelet.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Vidékre postán és Szegeden házhozhordással: Egész évre 8 frt, — félévre 4 frt, — évnegyedre 2 frt osztr. ért.

Helyben elvitelve a kiadó-hivatalból: Egész évre 6 frt, — félévre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beigtatásért 30 ujkr. A nyilttérben a háromhasábos petitsor igtatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

A várakozás napjai.

Mint a lapok tudósítanak, sajtószertű jelenetekben mutatkozik Bécsben a nyugtalanság a válaszleirat iránti bizonytalanság miatt.

A f. hó 12-én tartott birod. tanács alsóházi ülésében békétlenül várakoznak a követ urak, mikor fogja már az elnök a válaszleiratot felolvasni. Mindenről inkább szótlanok a miniszter urak, csak a magyar ügyekről nem, s talán az emiatti csalódás okozta, hogy a kedélyek a fölmerült tárgyakat igen ingerülten fogadják, s mint a „Sürgöny“ bécsi levelezője megjegyzi, maguk a tagok érezték, hogy a parlamentáris utról ezuttal is messze eltértek.

A pesti hangulat egész ellentétet képez a bécsivel. Kik már oly hosszú idő alatt várni tudtak, ez egy hét lefolyását, mert a legújabb hírek szerint ennyi időbe kerülne a válaszleirat megvitatása, bizonyára azon nyugodtsággal fogják bevárni, mely nemcsak arról fog tanuskodni, hogy a nemzet mitől sem fél, mely őt jogos kívánalmaiban meglephetné, hanem annak is kétségbevonhatlan jeleit fogja feltüntetni, hogy a magyar, habár a bécsi reichsrath nagy részében esküdt elleneit látja is, a legmelegebb rokonszenvet érez folyton mind a kisebbségben álló német párt, mind a többi nemzeti-ségek iránt.

A bécsi lapok bizonyára fel fogják e várakozás napjait használni, hogy a magyar ügyek lehető győzelmét ne a jog győzelmének, hanem ármánykodás művének ismerje Európa. Már is beszélnek arról, hogy a magyarok Bécsben magas rangú hölgyekkel, kardinálokkal szövetkeznek, csak hogy a februári pátenst megdöntsék. Ily s ehez hasonló hírek elegendők a reichsrath reményei gyöngeségét teljes mértékben elárulni.

Az angol lapok kisebb-nagyobb mértékben a kibékülés útját egyengetik, melyen Ausztria ismét erős állammá válhatik. Sőt a „Herald“, midőn a magyar alkotmány visszaállítását ajálja Ausztriának, azon vigaszt teszi hozzá, hogy a magyarok ugyanis rá fognak unni egykor, mint az irrek parlamentjökre, s belátandják, hogy az oly tiszteletlenül visszautasított közbiradalmi jogok előnyei jóval túlhaladják az ő kisszerű előjogukat. Ily reményteljes jóslatokban gyönyörködhetnek ugyan mások, de a magyar nemzet aligha fog értők biztos állásából csak egy lépésnyire is kilépni.

A hasonhangzású kül- és belföldi híreknek tehát nem leendünk e hét folytán szükében, melyek mind ugyanannyi kelepék lesznek kivétel, hogy a közvéleményt ingataggyá tegyék.

Azon államférfiak, kik a nemzet ügyét Bécsben képviselik, s kiknek lemondását a bécsi lapok már annyiszor kürtölték, bizonyára helyt állandának ezen elhatározó napokban is s a felirat kívánalmait olyanokul fogják az illető legfőbb helyen bemutatni, mint amelyek a kor igényeit teljesen méltányosoknak találják, s az alkotmány sarkalatos jogain alapuló módosításokat magukból ki nem zárják.

Ily értelemben készült válaszleirati tervről beszélnek a legújabb hírek, sőt még többet is mondanak. Nem tartják lehetetlennek, hogy a békeszót maga a király viendi Budára (?), mi ha valósul, a bécsi centralisták végkép kiszalasztották kezeikből a bennünket rettentető hatalmat. Minden

hirlapi cselofogás tehát e hir ellensúlyzására van s lesz e héten utba inditva.

Mi e sorainkat e pár szóval zárjuk be: itt az aratás ideje, ki mint vetett úgy arat; a nemzet bizva egyenes utoni haladásában, fáradalmai sikerében s remélve joga és szenvedése végleges diadalmában, az elhatározó napra nyugodtan várakozik.

Az ipar és kereskedés országos fontossága.

III.

A fénytízés megvesztegette az emberek jellemét s a pénzt, mint annak kielégítő eszközét mindenhatóvá tette.

Öseink idejében a földbirtok s azzal pozitív törvény által összekötött előjogokban állott a hatalom, és azért a birtok- és hivatalképesség törvényes szabályozásának politikai mély értelme volt, de mai nap azon előjogok megszűntek s annak helyére lépett a nagy töke, a pénz. Ha a mult időkben a nagybirtokú hűbérnökök helyet foglaltak a király tanácsában, most már a fontos rendszabályok mellett nem a királyok és hercegek véleményére figyelnek a világhatalmak, de inkább azt kérdik: hogy mit mond rá a börze? A birtokaristocriát felváltotta a pénz-aristocriata, melynek nem pozitív törvényeken, de az emberi természet élvezetvágyában gyökereznek előjogai, melynek nincsenek jobbágysai, de vannak adósai, mely nem vár robotot, de követel kamatot, s habár az e tekintetben kötelezettség rang- és tekintély-csorbulásnak nem nézetik, mégis gyakran a jobbágyságnál is nagyobb szolgálatot alapít.

Rége a pénz még csak a hasznos, de nem egyszermind elkérthetetlen dolgok közé számított, s a birtokszerezés vagy török fogság váltáság cseleit kivéve, a földbirtokos a pénzt rendes háztartásában meglehetősen elkérthette. De jelenleg már el nem lehet pénz nélkül az utósó földművelő sem; a művelt osztályok embere pedig szószertint értelemben nem élhet, mert az előhaladott fénytízés által megszokott százezer különemű szükségeknek, melyeket csak pénzen lehet kielégíteni, rabja lett. Pénzért mindent lehet venni, észt, hatalmat stb., csak épen becsületet nem; de megfordítva, pénzért az emberek még becsületet is áruba bocsátanak. A gazdag megveszi a szegényt, s a szegény eladja magát a gazdagnak. Pénz kell az életre, a jólétre, sok pénz az önállásra, még több az uralkodásra.

Száz év előtt mondta el a porosz nagy király, hogy háboru viselésére pénz kell, pénz és harmadszor is pénz, és ha akkor támadó háborut értett, ma már igaz lett e mondat védelmi háborura nézve is. Csak e napokban végig járta az európai lapokat, minden ellenvetés nélkül azon állítás, hogy Anglia nélkül coalitio Franciaország ellen nem létesíthető, mert pénzt csak az adhat; valamint az orosz is hadait össze nem vonhatná, ha a mult évben a külföldtől 100 milliónyi kölcsönt nem kapott volna.

A mult századokban még lehetséges volt egy pénztelen, de természeti adományokban gazdag országnak pénzes szomszédja mellett teljes önállással birni. A régi korban Tyrus, a középkorban Venencia gazdagsága, a szomszéd görög és magyar birodalom függetlenségének észrevehetőleg nem volt hátrányára, de ma az már aligha nem volna. A gőz- és villanyerő a népeket és nemzeteket egymással oly szoros összeköttetésbe hozta, hogy a föld legtávolabb zúgában sem történhetik nevezetesebb esemény anélkül, hogy az befolyását mindenütt ne gyakorolja. Ime a néhány év előtti kelet-indiai forradalom s ugyanakkori időtáji északamerikai pénzváltás következtetésit, a felső-magyarországi utósó bányász és szénégető mai napig is snyli, mert a Keletindia szánt s Amerikába nem adhatott, de hozzánk betolult vasuti sín, keresetét folyvást csorbítva tartja. Ezen nemzetközi szoros

viszonyok mellett, a pénz a maga fensőségi hatalmát mindenütt érezhetővé teszi, s a szegény nemzetet nemcsak zsoldjába fogadja, de folyvásti függésben is tartani képes.

A legfőbb hatalom mai nap a pénz, s e nélkül senki, se magános, se nemzet vagy ország mások fölött nemcsak hogy nem uralkodhatik, de sőt ha ezzel szükségének megfelelőleg nem bír, még független sem lehet.

Ha tehát gondos öseink a birtok- és hivatalképességet törvényesen azért szabályozták, hogy a hatalmat maguknak és utódaiknak biztosítsák; végzetlenül sajnálható, hogy a legfőbb pénzszerzési módokkal ugyanaz nem történt akkor, midőn a világot kormányzó elvekkél, a hatalom tárgya is változván, a pénz nemcsak pusztán a hatalom, de egyszermind a nemzeti függetlenség föltételévé vált?

Nagy már most a mulasztás, nagy az elmaradás. Híjába mondjuk azt, hogy haladjunk a mult nemzettekkel egyiránt! híjába igyekszünk őket a kényelem-, izlés-, szépművészet-, irodalom- és tudományban utólni, ha a pénzszerzésben velök versenyt nem tarthatunk, annak módjait figyelemre nem méltatva, idegeneknek engedjük, kik a nemzet életnedvét fogyasztják, vagy legalább életerejét nevelni nem segítik.

Azért szükség, hogy eszméljünk, míg nem késő, s ha egyrésztől támaszkodunk a corpus jurisra, jártassuk másrésztől annak lapjain túl is szemünköt, tekintsünk magunk körül a világ sora fölött, s fölsimervén a helyzetet, cselekedjünk!

IV.

A pénzszerzésnek jelen korunkban csak az ipar és kereskedés a módja, nem pedig a mezei gazdaság. Híjába állítjuk fel a mult század tanait, hogy az államok jólétének legbiztosabb alapja a földművelés, — mert a viszonyok megváltoztak. Ha a mult századokban hatalmas és tekintélyes volt a földművelés, mert a fénytízést még kevésbé ismerén, független volt ipartól s annak embereitől, terményekért csak leereszkedésből cserélt árucikkeket, úgy az ma már változásnak indult.

A gazdaság az ipar- és kereskedéstől kezd függővé lenni, mely mindinkább jobban emelkedik fölübe, s a gyakorlati Amerikában már is az elmaradozó mezei gazdát nézi le az előbbre haladó iparos, úgy mint mi nálunk a még nem régiben lenné a földbirtokos amazt, midőn őt kasza-, kapakerülőnek nevezte.

Ami mástól függ, az biztos alap nem lehet.

Ha a mult századokon egyedül azon ország volt gazdag, mely a természet minden adományával bőven volt megáldva, akkor ma a dolog már nem úgy áll, sőt ellenkezőleg. A pusztán földművelő országok, dacára természeti gazdaságoknak: Spanyol-, közép és déli Olaszország, Egyiptom, Peru, Brazília stb., valamint magyar hazánk is, rendre szegények; holott ellenkezőleg a sovány német föld, mint: Szász-, Poroszország, Szilézia stb. ipara által gazdag lett, népe jólétnek örvend, ahol a földbirtokos sokkal magasabb értéke van, mint bármely Kánaán földjén; a kis Hollandia kereskedése, a kis Belgium és kis Schweiz ipara által lett gazdag; Franciaország és főképp Anglia mindkettő által.

Azért hazám vezérei! ne mondjátok azt, hogy Magyarország földművelő ország, vagy ha ezzel jelenlegi állapotát akarjátok megjelölni, tegyétek hozzá, hogy „fájdalom amiért csak az“, mert ha a nemzet zöme e szavakat utánatok fogja mondani, könnyen azt hiendi, hogy így kell neki lenni, s akkor a haza szegénységét megpecsételtétek.

(M. S.)

Csongrádmegyei közgyűlés jul. 3. és 4-én.

F. hó 3-án és 4-én közgyűlés volt H.-M.-Vásárhelyen. Alkalmat veszek magamnak ezen köztanácskozások folyamát töredékes vouásokban az olvasó közönséggel megismertetni azon gyakorlati

és áttekintő modorban, mely e téren közleményeim lényegét és alakját jellemezni szokta. A sorozati rendet mellőzve, fölveszem a tárgyakat azon behatások szerint, melyek figyelmem lekötésére emelkedett támpontokul szolgáltak.

Több törvényhatóság a törvényellenes adók behajtása körüli határozatait közölve, ezek tudomásul vétettek, e részben Csongrád vármegye is már alkotmányos szellemű végzéssel hazafülvételeit fejezte. Csongrád város, mely f. é. május 24-ke óta katonai végrehajtás alatt áll, és mind ez ideig nem fizetett egyetlen lakosa is,*) többszörös őszinte éljenzésben részesült és nemes kitartásaért a megye egyetemének határozatilag elismerését érdemelte ki, úgy Szentes és H.-M.-Vásárhely városok közönsége és Károlyi István gróf ő méltósága is, kik a nyomott város helyzetét jótékony és bőkezű segítségadással könnyítették, és ezentúlra is a teher súlyát enyhíteni iparkodnak. Faragó Imre Csongrád városi tanácsos és megyei képviselő érzékeny szavakban emelt panaszszót ezen állapot tarthatlansága tárgyában, kiemelve, hogy a megszálló had, mely a főszolgabírói jelentés szerint 500 főre rug (most már 1000 főre tehető), a város népét mindenből kiette, s borát — naponta minden katonára fejenként 3 iteát kap — elfogyasztotta; s csakis a főnérintett nemesszívű adakozóknak tulajdonítható, hogy a katonaságot e napig ellátni tudja. E férfi hanglegjtésében és a beszéd-tartalom kétes világában — ha nem csalódom — olyanféle vallomást véltem fölfedezni, mely az eddigi kitartást megelégette és kész örömmel rakná le a fegyvert. Ezen közlemény szerkesztésekor már Szeged, Félegyháza városok, Mindszent és Kistelek községek is versenyezve siettek nemesszívű adakozásaikkal — pénz, buza, liszt, kenyér, paszuly, sajt, szalonna stb. cikkekkal a nyomott város terhét könnyíteni. Kívánatos volna tehát, hogy ezen segédzerek kezelése a jogegyenlőség elveinek teljesen megfeleljék, mit az illető megbízottak állása- és jellemétől jogosítva vagyunk várni, és egyelőre kedvező fölfevéseink vannak.

Irányt nem akarok adni, kövesse mindenki lelke sugallatát; hanem annyi való, hogy ha őseink, midőn Árpád diadalmos hadai e szép földet magyar tulajdonná téve, visszajednek az ut fadaradalmi-, a szeszélyes időjárás kellemetlenségei-, az elemek akadályai-, a hadjárat nélkülözése- s a harcok lehető veszteségei-, Zalán, Ménmarót, Glad stb. ellenfegyvereitől, bizony nem lenne e föld Magyarország, s nem lakték itt magyar nemzet. Ne legyenek reánk alkalmazhatók soha Kőlcseynek e baljóslatu sorai:

A dicső nép, mely tanul izzadni,
S izzadás közt hősi bért aratni,
Névből él csak, többé nincs jelen.

Bizonyos dolog, miszerint a vagyonos ember képebb e sarcok elviselésére, mint a vagyontalan, s a nőtelen, mint a családos, az ifju, mint az agg, a férfi mint a nő; s a családi tűzhely minden becsületes magyar honpolgár előtt oly vára a kegyeltszerüségnek, melynek erkölcsellenes megtámadásai a nemes szívek által elviselhetlenek, és ennek illetlen fentartásaért sok ember, ha kell, mindenét áldozatul dobja; az is való, hogy méltatlan boszantások, durva bánásmód, feslett életvitel, s családi lakhelynek kaszárnyává, bordélyházzá rög-tönzése s t. efélék,*) melyek fölött elmékedvén, megáll az ész és kérdést teszünk, nem az tesz-e okosan, erkölcsösen, eszélyesen, ki az első állaptnál lerakja fegyverét? s nem az cselekszik e eszély, erény és okosság ellen, ki makacs magatartása által most körülírt veszélyeket önféjére idézi? Nehéz a felelet; amott az erkölcs, az erény, a családéleti tisztaság, a vagyonskimelés és az összehittközés kerülése játszanak főszerepet; itt az alkudni nem tudó alkotmányos hazafiság védelmezi meggyőződése törvényes erőit. Tegyen tehát mindenki legjobb belátása szerint; annyi bizonyos maradván, hogy lehető legrövidebb idő alatt eldőlni fogván azon kérdés, alkotmányos szabad nép leszünk-e, vagy pedig az osztrák járom ígás állatai? hazafülvételeink inkább célhoz fog vezetni.

(Folyt. köv.)

Az idej selyemtenyésztés eredménye.

Midőn a mostoha tavaszi hónapok oly méltó aggodalmat keltettek föl az idej termés iránt a gazdáknak országszerte; akkor a selyembogár-tenyésztők aligha sejtették, hogy ezen rendkívüli időjárás e mellékiparágra is befolyással leend. Pedig az

*) Már a helybeli plebános és címzetes prépost nem állhatván a türelmen boszantásokat, fizetett; e tény sok tekintetben és erkölcsi szempontból különösen menthető. Ezen fizetési eset folytán olyan hír lephetette meg a címzett főpapot, miszerint fizetési készsége macskazenevel akarják megtorolni, és ezért, az ő megkeresése folytán-e, nem tudom, vagy a katonai parancsnokság önálló rendelkezése mellett, f. hó 4-én egész éjjel a megszálló katonaság teljesen fölszerelve talpon volt; a hírkürtölte macskazene elmaradt.

*) Az igazság érdekében legyen itt följegyezve, hogy egyes kihágási esetek kivételével az erélyes katonai parancsnokok rendeletei folytán a csongrádi megszállási teher lehető kellemetlenségeiből sokat veszt az által, mert a tegeyem fentartatik, és nemtelen boszantási módok szabály szerint nem alkalmaztatnak, sőt sok csapat — ugylátszik — őrszívében is őrzi a kíméletet.

alföld több vidékéről érkezett tudósítások a selyembogár tenyésztése felől nagy részt igen kedvezőtlenelek.

Az eperfáknak fiatal hajtásai két ízben elfogytak, s így a selyembogártojás-kiköltés jóval későbbre maradt, mint egyéb évekből.

Ez időkülönbség azonban a végeredményre semmi befolyással nem lehet, mert legfőkébb két héttel kötötték volna be a bogarak magukat később, mint egyéb évekből; de másban van az idén a csekély siker oka.

A bogarak fejlődése három-négy változáson szerencsésen keresztül mentek, de az utolsó átváltozást kevesen érték el, mert nagy részben s pedig egy éjen át eldöglöttek; amelyek pedig megmaradtak, gumóikat oly silányak- és vékonyakká készítették, hogy a gumók selyemtartalma ez idén a múlt évekkel egybebecsülve ugyan áll, mint 1 : 5-hez, vagyis egy fontra selymet ötannyi gumó ad csak az idén, mint a múlt évekből.

Okát e silány eredménynek többek szakértőleg vizsgálat alá vették, s abban egyeztek meg, hogy a kétszer elfogyott fiatal hajtások helyett a fák harmadszor sokkal erőlenebb lombzatot válnak képesek hajtani; s így a bogarak a sok esőzés által különben bujának látszó eperfalevelekben aránylag kevés táplálékot, de annál több nedves-séget vesznek magukba; miről már az is tanuskodik, hogy a bogarak körül észrevett nedvesség aránytalanul több ez idén, mint más évekből.

Midőn tehát a bogarak azon átalakuláshoz jutnak, melyben a selyemszálakhoz szükséges nyálkának kellene kifejlődni, a mirigyeknek ezen elválasztó működése a test erejét annyira igénybe veszi, hogy a teljes kimerülésre a csekély táplálék miatt halálnak kell bekövetkezni; s azok is, melyek megmaradnak, csak kevés selyemanyagot bírnak áthasonítani.

Mennyiben való ez észlelet, megítélését a tapasztalt selyemtenyésztőkre bizzuk, habár a valószínűséget nem lehet tőle megtagadni: de az ok még egyéb körülményben is rejthetik. A folytonosan ugyanazon fajnál egy helyen történt tenyésztés szinte nagy befolyásu lehet a faj silányulására, s végképi kiveszésére. Midőn tehát a fűntemlített okokat elfogadjuk, egyúttal ez utóbbit sem szabad szem elől tévesztünk; sőt igen életszerű volna, hogy a tojások más vidékekre felváltva kieserültesenek, hogy ezáltal mind a vidék, mind a növényzet sajátosságai erősítő befolyással legyenek a tenyésztésre.

E csekély észrevételünket azon kérelemmel zárjuk be, hogy az illetők a magyar ipar e nem kis jövőjü ágában tett tapasztalataikat velünk alkalmilag közölni sziveskedjenek, hogy így az üdvös eszmecsere ne csak ismereteinket gyarapítsa, hanem másoknak is buzdító példaként szolgáljon e kevés fáradsággal járó, s mégis jutalmazó foglalkozásra.

Tárogató.

Helybeli ujdonságok.

— A helybeli reál- és elemi tanodákban ez évi nyilvános vizsgák következő rendben fognak megtartatni: A reáltanodai vizsgák július 23-tól 27-ig tartatnak. Az elemi főtanodában aug. 1-jén kezdetvén meg, 7-én végeztetnek be, a következő nap pedig a belvárosi kétéosztályu leánytanodában és Móra külvárosi osztályban fognak vizsgák tartatni. Rókus külvároson aug. 9-én; alsóvároson 10-én; alvágban 12-én; felsővároson 13-án; tabánban 16-án végződnek be a vizsgák.

— Jövő vasárnap, vagyis f. hó 21-én d. u. 5 órakor nőegyleti választmányi ülés fog tartatni, melyre az egylet választmányi tagjai úgy, miként egyéb ügybarátok is tisztelettel meghívotnak.

— Mint halljuk, a nagy-váradai magyar-izraelita község új imaházának ünnepléses szertartással egybekötött megnyitására Löw Lipót, helybeli derék főrabbit kéré fel. E megtiszteltetés a váradai izraelita község részéről szép méltánylata azon 16 évi nemes fáradozásnak, melylyel e lelkes főrabbi a magyar nyelv- és nemzetiségnek hitsorsosai közt tett terjesztésében ernyedetlenül eljárta.

— Városi ügyvédek kara egy új taggal szaporodott, Simon Sándor ügyvéd ur, íróársunk Makórról hozzánk költözött, s ügyvédi irodáját a sétányfal szemközti levő Egressi-házban nyitotta meg. Reméljük, hogy nemcsak Themisnek, hanem a szelid múzsáknak is fog néhány percet szentelni.

— A tisztelt családayáknak egy hasznos időszerű ujdonsággal kívánunk szolgálni, a mennyiben ez még többek előtt tudva nem volna. A főzött ecetnek az ugorkák savanyításánál gyakran azon hátránya mutatkozik, hogy az utolsó szerzes állapoton hamar átmeleg, értvén a rothadás. Hogy tehát mind az ecetet, mind az ugorkát a rothadástól megóvhassák, csekély meny nyiségű borszeszt kell az ecetbe önteni. Ez egyszerű ártatlan móddal el lehet kerülni azon ártalmas szokást, mit némelyek rézpénz betétele által szoktak gyakorolni.

— Vasárnap, augusztus 21-én adatik a hely-

beli színházban s Magyarhonban először: „A vörös sapkások“, eredeti népszimű dalokkal és táncal 3 szakaszban, írta Német József. A helybeli műkedvelő urnök- és urakon kívül Ocskó J. nagykanizsai tanár ur a népszimű énekes szerepében fog közreműködni.

△ Mint lapunkban előre is említve volt, f. hó 13-án Nagy Jakab tilinkóművész versenyjátéka megtartatott. A hatás, melyet az egyszerű köteleki furnyából és a művész saját készítményű bodzafalilinkójából elővarázsolt méla hangok előidéztek, leírhatatlan. A vendégművész minden műdarab után hangos éljenek és szünni nem akaró tapsok közt hivatott ki. Sikerültnek mondható a Kisfaludy „Áltudósok“ című egy felvonásos vígjátékának műkedvelők által történt előadása is, mely a hangverseny megelőzte, noha ezen a rögtönzés némely jeleit lehetetlen volt észre nem venni. És így az egész kellemesen töltött estvéről csak dicsérettel kellene nyilatkoznunk, ha a közönségre nem volna panaszunk, mely oly csekély számmal jelent meg az élvezetes előadáson, hogy a jelenvoltakat nagyon könnyen meg lehetett volna olvasni (ha nem esalatkoztunk, a zártszékekben 35-en). Két okból sajnáljuk pedig ezt ez esetben leginkább: egyik az, hogy a külföldre utazó művész nem legjobb véleményét szerezhetett magának műszeretükről; másik pedig, hogy az előadás egy része a kised-ovókat pártoló nőegylet alapfőkéjének gyarapítására levén fordítandó, eziránt is részvételességet tanusítottunk, miután — mint halljuk — e célra csak 2 frt 60 kr esett. Mi azonban hajlandók vagyunk az elmaradást más oknak tulajdonítani, melyet noha méltányolni tudunk, de elegendőnek nem tartunk arra, hogy emiatt a szent célt megkárosítsuk. Megjegyezzük még, hogy a szinlap egy szavalmányt is ígért, mely azonban elmaradt.

△ Nem örömet írjuk, de az igazság érdekében kötelességünk megemlíteni, hogy mióta a bus ára 18 kr-ra leszállított, sokkal drágább húst eszünk, mint mig 22 kr volt fontja; mert egyfelől kegyetlenül rossz, száraz, izetlen húst kapunk, másfelől pedig a font ugyancsak szűken van mérve. Azt pedig senki sem kívánhatja, hogy a cselédet minden font hussal, melyen 4—5 lat hiányzik, ismét visszaküldözzünk. De bizony nem ártana olykor egykissé a husszékek közé pillantani.

—b. A miglici postamester. F. hó 2-án Miglicről (Morvaországban Brünn mellett) a postamester egy majd 18,000 forintnyi pénzüsszeggel megszökött; utját Magyarország felé vette és városunkban állapotott meg. E szegény ördög a miglici posta éltes tulajdonosnője által férjül vétetvén magát, oly kevéssé tisztel e frigyét, hogy az ot-tani vendéglő szobaciusával szövetkezve, a szűkés tervét kifőzték. Szerzett tehát magának egy Banner János műtakács névre kiállított munkakönyvet, s várta a jó szerencsét, mig a miglici postahivatalból egy szép értékű levél tartalmával tovább állhat. Ez, mint főnebb említők, megtörtént; itt lakott Szegeden szép esendesen s földet akart vásárlani. Ezen hibás expedtio az öreg postamesternek sehoggy sem tetszett, azonnal följelenté a kétoldalú hiányt, s a brünni rendőrigazgatóság megtette intézkedéseit. A megugrott madár párja (a szobacius) után vágyódván, irt neki Szegedről, hogy öt Vácra várja; e levél elfogatott, s egy rendőrbiztos egy szolgával polgáruhában azonnal Vácra indult. Néhány nap mulva Vácra ismét egy levelet fogtak fel, melyben utasítá kedvesét, hogy Szegedre jöjjön s a „fekete sas“ vendéglőben szálljon meg, s ott kérdezősködjék utána. A rendőrbiztos tehát szinte Szegedre rándult s nevezett vendéglőben leste a megugrottat. Mult szombaton már minden reményt vesztve, vissza akart rándulni, midőn öt egy, az úgy folyamát ismerő — Kemény-, ügyes biztosunkra figyelmeztette. A német rendőrbiztos tehát az alkotmányos biztoshoz folyamodott, kinek még az nap sikerült kipuhatolni, hogy a jó madár a pincér lakásán, a Zsótér-házban tartózkodik. Ott meglepetve, biztosunknak csakhamar bevallá kilétét, az ellopott pénzből száz darab százas bankjegyet még előadhatott, a hiányzó 7000 frtot ellop-ták tőle, midőn Pestről Cegléd felé utazott; természetes, hogy a lopott jószágot ő nem is kereshette. Egyik leveléből kitént, hogy mérget is tart magánál, mit nála meg is találtak. Még szombaton éjjel szállították el Brünnbe illő kísérettel, nem annyira, hogy nejjének, minthogy az igazságnak átszolgáltassák. Ezuttal is derekasan megfelelt az alkotmányos biztos névnek derék Keménynek, ha mindjárt saját ellenén segített is e tette által, ami különben a magyar embernek sajátossága. Hiszszük, hogy ez értékes fogásért az illő jutalom sem fog elmaradni.

Hazai tudósítások.

* * * Makó. (Utóhangok az adóharács korszakából.) Elzúgott felettünk az adóbehajtási hadjárat vihara; úgy állunk, pénzünkéből kifogyasztva, mint szüret után a megszedett szőlő. Ez volt egyik oka, hogy a pénteki hetivásár gabona s egyéb élelmi cikkek dolgában valóságos demonstratiót csinált, de a kelendőség lanyha volt. Az előbbi számban említett makói tudósításhoz még megemlítendő, hogy

macskazenében részesült szinte Pák L. egykor ideig óráig a Bachrendszer alatt esküdt, most, mint állítják, az adóhajtó katonaság kéretlen kvártélymestere. Bizonyosan az ilyenek sugallatából történt a katonaságnak az egyének érdemeihez illő számban való elrendelése. De ugyanekkor el nem hallgathatom adópénztári ellenőr Lévis ur becsületes magaviseletét. Ez a bécsi születésű német ember a mellett, hogy hivatalos kötelességét úgy, mint az elébe iratott, teljesíté, nem fedkezett meg arról, hogy nemcsak fizetőkkel, hanem emberekkel is van ügye. Lovagiasságát különösen az asszonyok dicsérik; mert midőn dél felé sem juthatott sok nő a férfiak tolongása miatt befizetéshez, ez csak a nőket bocsáttatta be; mivel — ugymond — az asszonyoknak otthon dolguk van, főzni kell annak idejében a katonáknak, hogy azok gorombaságait elhárítsák. Egyébiránt, mint rendszeren magyar emberrel történni szokott, a sarcolás e városunk történetében emlékezetes eseménye nem folyt s nem folytatható le minden komikus jelenet nélkül. Volt csintalan házizagda, ki a hozzá beállított vitézlő cseh vagy morva atyafiakat anélkül, hogy magukat új szálláson tájékozták volna, elvezette a város valamely távoli részében eső csárdába; ott őket rogyásig itatta; azután ott hagyta szegényeket; az ő dolguk volt aztán másnap vagy mikor, hogy a szállásra rátaláljanak. Más helyen pedig az a furcsaság történt, hogy midőn a szegény gazdasszony, nem tudott egyebet főzni a hozzárendelt négy katonának, vagy négy font szalonnát töpörtővé sütött nekik s teladta elibük. Ezek csakhamar éhes gyomruk üregébe temették a párolgó izes falatokat; de éhségük nem csillapodott. „Gazdasszony, — szól egyik vitéz ur — volt ennek leve? „Volt.“ „Hozz elő hát, s hozz kanál is.“ Előhozott zsír és kanál, s egy cseppig felkanalazták a vitézek. Elég volt aztán a leves töpörtő két napra is! Városi derék tanácsos, n. Gy. J. hogy az adóhajtást emlékezetessé tegye a hozzárendelt 23 vitézre nézve, este beállított udvarára négy cigánylegényt, s mintán paprikásus és bor, e kedvcsontyantó labdacok sem hiányoztak, kivilágos kivirradtig huzatta a sógoroknak. Akkor tudtára adta a magukat igen jól érző vitézeknek, hogy most már vége a lakadalomnak, mert az adót befizette. De mindezek mellett így imádkozunk mi: Uram ne vigy többé e kísértetbe!!!

— A „Falusi Gazdá“ban olvassuk, hogy Nyiregyházán július 4-én délután 15 percig tartó sűrű jégeső volt, mely a 35,000 holdra terjedő városi határ felét elpusztította.

— A „Pécsi Lapok“ szerint Vaiszló város jegyzőjét, Kmetty Istvánt f. hó 8-án virradóra egy szakasz lovas katonaság elfogta, s a pécsi katonai fogházba kísérte. Oka elfogatásának még nem tudatik.

— A tanulmányi bizottmány biztos hallomás szerint a m. kir. helytartótanácsnál kine-

veztetett. Van két elnök, 5 bel- és 3 kültag. Elnöke b. Sennyei lemondása folytán jelenleg nincs. Alelnök: Danielik János ő mlga.

— Deák Ferenc nagyerdemű hazánkfia választóinak arcképe kiadhatóságba oly feltét alatt egyezett bele, hogy az e vállalatból befolyó minden jövedelem a pestvárosi árvaházat illesse. Megjegyzendő ezuttal, hogy Deák Ferenc 1842 óta nem hagyta magát arcképeztetni.

— F. hó 7-én délután 1—4 óra közt borzasztó jégverés volt Veszprém és Fehérmegye határain, mely iszonyu pusztítást vitt végbe.

— A „P. L.“nak írják Bécsből, hogy az udv. kancellária javaslata több ívből álló okmány, lépésről lépésre a feliratot közli, tisztán és határozottan megállapítván mindazt, mit a kívánalmak közül meg lehet adni, s mindazt, mit a birodalom veszélyeztetése nélkül nem lehet. Sem a 47-ki, sem a 48-ki állásponthoz szigorúan nem ragaszkodván, oly alapot igyekszik alkotni, melyen a fejedelem és nemzet közti kibékülés lehetséges.

— Toldy Ferenc f. hó 13-án délután igtatott be nagy ünnepélyvel az egyetemen a magyar nyelv és irodalom nyilvános rendes tanári székébe.

— Az adóbehajtás f. hó 20-án, mint a „Korunk“ban olvassuk, Erdélyben is meg fog kezdődni.

— A „Pécsi Lapok“ a szabadságos katonák behívásáról tesznek említést. E behívottak közt olyanokat is látni, kikről korokra nézve föl lehet tenni, hogy a 10 évi kapitulációnak már rég megfeleltek.

— A cs. k. rendőröknek feloszlatásáról terjedt hír egy kissé korai, mert a „Wanderer“ szerint a rendőrminiszterium a magyar főkanclária kívánata folytán e kérdést egyelőre függőben tartandja. — (Kétkedünk benne, hogy oly nagyon kívánta volna. Szerk.)

— A zágrábi országgyűlésben július 13-án az unio kérdés szavazat alá került, s a szigorúan vett nemzeti párt győzött. A középponti választmány javaslata 120 szavazattal 3 ellen elfogadtott. Slavonia és Syrmia követei, valamint a mánások a szavazásban nem vettek részt. A szavazás előtt azon indítvány is elfogadtott, hogy ha az országgyűlés az unio kérdés végérvényes megoldása előtt feloszlatnék, mind e napon hozott határozatok semmiséknek tekintetnek.

Vegyes hírek.

— Mazzini egy londoni lapban közölt nyilatkozata így végződik: „A kormánynek egyedüli teendője a nép fölfegyverzése. Emelje fel Róma és Velence ellen zászlaját határozottan, s megalkotva leend az egyetértés. Ha más utat követ, dicstelen enyészésre leend kárhóztatva, s maga után örökségül hagyja a fejletlenséget s polgárháborút.

TÁRCA.

Egy Garibaldi-önkéntes kalandjai.

V.

Melazzóba csapatunk egy része egyenes uton indult, míg a másik rész a tartomány belsején keresztül terv szerint a hosszabb utat választá. Ez utóbbiak közt valék én is. Ez utunk folytán alkalom volt a sziget nyomorát egész pongyolaságában megismerni. Benőtt utak- s ronda falvakkal találkoztunk mindenütt; a lakosok félig vad kinézésűek, de mind barátságosak valának. Egy Petrilla nevű faluban, midőn a katonai laktanyába mentünk pihenni, a nép közül egy parasztnak igen nagy bizalma fejtett ki egyik önkénytes társam iránt, s mindent elkövetett, hogy nála szálljon meg. Szegény vagyok, — ugymond — de szívesen megsztom, amivel bírok.

— Ennél nem is kívánok egyebet — viszonzá Santonini nevű önkénytes társam.

— Tehát ön megelégszik azzal, amim van. Én don Serafino barátommal lakom együtt, s csak egy ágyunk van. Én egyik oldalon fogok fektüdni, don Serafino majd csak elfér a középen.

Santomini igen különösnek találta e fölfedezést, s kíváncsi vala tudni, ki e don Serafino? Hihetőleg a fia lesz e jó embernek — gondolá magában. Santonini egy kevéssé vonakodott a szíves meghívást elfogadni, de jó gazdája karonfogást voná őt maga után, s így mennie kellett.

Csakhamar megtudta Santonini, hogy e don Serafino a ház egyetlen gazdasága — egy malac volt, s ezen felvilágosítás elegendő ok volt a szíves barátság megszakítására. Ime egy életkép a bourbon kormány alatti jólétről!

Két nap múlva Medicitől parancs érkezett, hogy vele Patti-ban találkozzunk. Ugyan e parancshozó futár tudatá velünk, hogy egy nápolyi hajó Garibaldihoz tért át, mely Tüköry nevet kapott.

„Midőn Palermóba megérkezni láták Tükö-

ryt a függetlenség zászlajával, — mint egy levélben írák nekem — az egész város csaknem oly nagy öröm- és lelkesedésben volt, mint midőn Garibaldi megérkezett.“

Visszafordultunk tehát, és San-Stephano felé vettük utunkat. Eledelről szó sem volt. Medici csapatai mindent föllettek előttünk. Szerencsénkre Pattiban mégis kaptunk némi eledelt, hogy erőnk-ből végkép ki ne fogyjunk. S ezen időben történt, hogy a nápolyi kormányhoz barátságos lapok azt híresztelék felőlünk, hogy mi Siciliában egyre vendégeskedünk s megbotránkoztatjuk kicsapongásainkkal a lakosokat.

Megérkezve Pattiba, a komoly előkészületek elfeledteték velünk a fáradságot. Mindenki érzé, hogy egyszerű események vannak készülőben; a lég löportól szaglott, lábunk alatt égett a föld.

Az előcsapatok már Coriolá-ban valának; Medici Melazzó felé huzódott. A különféle csapatok csatlakoztak, Garibaldi is megérkezett a tengeren. Az elhatározó cselekvésnek órája megérkezett.

Parancsnokunk rendeletet kapott a tengerpartot egész hosszában örökkel ellátni. Én is egyike voltam azoknak, kiket e megtiszteltetés ért. A jelző „fratello“ (testvér) vala. Itt álltam tehát fegyverrel kezemben, s hallgatózva a tenger felől. Az egész éj ily egyhangu foglalkozásban telt el, nem hallva egyebet, mint a szelet s a hullámok zaját. Midőn már a nap jól fenn volt, nem látva sehonnan felváltó öröket jöni, úgy hittem, hogy hét órai órállás egymagammak csak elegendő lesz, s még hozzá azon gondolat is jött agyamba, hogy tán itt feledtek, vagy csak nem hitték, hogy, miként egykor Jónás profétát, valami tengeri szörny felfalt? Én tehát vállamra vetve fegyveremet, fölfedezésre indultam.

Alig haladtam ötven öl távolságra, midőn hirtelen századomból több önkénytestet vettem észre; ők azon hírrel leptek meg, hogy távulról ágyudörgést hallottak egész éjen át, mit én hihetőleg a tenger zaja miatt nem hallhattam. Kérdém aztőlök, ha vajjon őrzárban vannak-e? Válaszul azt kapám, hogy ők bizony csak önkényileg vállalkoztak e kémútra, s hogy a század még mindig Pattiban vár indulási parancsra. Unták magukat rettenete-

— Garibaldi a genuai központi bizottmányhoz levelet írt, melyben felszólítja, hogy a garibaldi-diszkard-egyletet feloszlassa, s minden intézmény felett örködjék, mely nevében történik.

— Portugalia elismerte az olasz királyságot azon föltétel alatt, hogy egy netalán az olasz ügyek rendezésére összehullendó európai congressuban ő is résztvehesen.

— Ludvig János volt györmegyei képviselő menekült hazánkfia ily című legújabb francia röpiratát: „Ki fizeti meg Ausztria adósságait?“ a cs. k. rendőrminiszterium az egész osztrák birodalomra nézve eltiltotta.

— Ö Felsége Károly Lajos főherceget a tiroli és vorarlbergi helytartóságtól f. hó 11-én saját kérelmére fölmentette; helyét Lobkovitz Károly herceg foglalta el.

— Az új török szultánnak az osztrák császár nevében gr. Pálffy hazánkfia fog szerencsét kívánni.

— A bécsi „Presse“ szerkesztőjét, Zang urat három markos legény mezei jószágja kapujában megleste, s alkalmazást kért tőle nyomdájában. Zang a nyomda ügyvivőjéhez utasította őket, de midőn a csegetyű meghuzására hátat fordított nekik, a legények rárohantak, s keményen előklözték; ezzel továllantak.

— Nápolyban egy domokosrendi kolostorban hír szerint igen fontos okiratokat födöztek fel, melyek vallás-politikai, Rómával összeköttetésben álló összeesküvésre vonatkoznak.

— A bécsi hitelintézet főigazgatójává Hornbostel, aligazgatójává pedig Brestl ur választottak meg.

— Turini hírek szerint a most látszó üstökösnek Cavour nevet indítványoztak adni, mely indítvány általános viszhangra talál.

— Az üstökös, melyet még jelenleg is látunk, egy angol tudós állítása szerint oly közel volt a földhöz, hogy uszálya aligba meg nem érintette a mult héten a földet. Többen állítják, hogy azon este, dacára a hold hiányának, igen világos volt.

— Bécsi hírek szerint Helderstorfer Ottmár a scótokhoz címzett bécsi bencék apátja a „törvényes föltételek“ mellett magyar honpolgársággal, s a letki apátsággal ruháztatott fel.

— A „T.“ turini tudósítása szerint Kossuth Lajoshoz egy látogatás alkalmával Ricasoli ily kérdést tett volna: „Mit tesz Magyarország, ha Ausztria nem teljesíti jogos és törvényes követeléseit?“ Kossuth így válaszolt: Honfitársaim nem fogják compromittálni a helyzetet. Erre Ricasoli megszorítá az ősz bujdosó kezét.

— A porosz királyra f. hó 14-én Baden-Badenben reggeli sétája alkalmával bizonyos Becker nevű odessai származású fiatal ember pisztolyt stűtött el. A király a nyakán kapott csekély sérülés dacára gyalog tért vissza lakára.

sen, azért szöktek meg a többiek tudta nélkül, hogy kissé körül nézzék magukat, mi történik, s engem is csatlakozásra szólítottak fel.

Midőn megszüntek beszélni, a távolból hallottunk valamit, ami igen hasonló vala az ágyudörgéshez.

— Ez ágyu! — szólalának meg az önkénytesek, s gyorsan Melazzó felé indultak.

Én is követém őket.

Valóban ágyusztót hallottunk, de sokkal távolabb volt, hogysem a mi gyakorlatlan füleink a távolságot meg tudták volna határozni. Sokaig mentünk, anélkül, hogy láttunk volna valamit, vagy találkoztunk volna valakivel, kivéve néhány parasztot, kik csendesen ballagtak, nem tudom hová, — s kik arról értesítettek, hogy Falconaban sok veres inges van. Én az éjjeli órállás miatt teljesen ki valék erőmből merülve, s a szó szoros értelmében éhségtől haldoklottam. Megálltunk tehát félóraig egy patak szélén fügefá árnyékában, melynek gyümölcssei nem csekély segélyül szolgálak. Társaim egyike egy darab kenyeret adott, s nekem nem kellett több, hogy husz éves lábaim ismét eröhöz jussanak.

Az ágyudörgést jó hosszant nem hallottuk többé. A vidék pusztá és néma vala; Falconához közeledve, a távoli morgás menydörgéshez hasonlólag ismét hallható vala. Azonban Falconaban egyetlen vörös ingest sem láttunk, honnan még a lakosok is kibuzódtak; senki sem volt a faluban, melyen mi megállás nélkül haladtunk keresztül.

Lépteinket gyorsan Barcelona felé intéztük. Megérkezvén, sok sebesültet láttunk hozni hosszú keskeny hajókon, melyek mások sétákra használtak. Itt végre hallhattunk csatahíreket. Megértettük, hogy a nápolyiak kiüzetve előőrsi helyeikről, visszahuzódtak kétségbeesett ellenállással Melazzo felé. A mi csapataink ámbár különféle emberekből alakulva, s először lévén tűzben, hasonlíthatlan bátorságot tanúsítottak. De mivel még nem voltak fegyvelmezve, mi csak hosszú hadgyakorlat alatt történhetik, s mivel bevében mindenki első akart előre rohanni, volt biz ott egy kis rendetlenség.

Több hadtest összekeveredett; több önkénytes

elvezte századát, s a tíz és csata közepett új századot alakítottak. E tudósításokat nagy tolongás közt hallottuk, mindenki egyszerre beszélt. Garibaldi, Medici, Cosenz és Dünn őrnagy nevei valának minden ajkon. Többeknek, kiktől e részleteket hallók, ruhái elszakatva s portól feketék valának.

E percben más katonák érkeztek sebesültekkel, kiáltván: Éljen Cosenz! E tábornokot füle alatt egy golyó halálosan találta, lova is kilövetett alóla, egy négy ágyuból álló telep rohamánál. Egy katonára, ki e tény alatt oldala mellett állott, elmondá az egész esetet.

Az elfoglalandó ágyutelep iszonyu kartácszapot szórt a csapatra. Cosenz előre nyargalt, ekkor dőlt ki alóla lova. Ő fölkel, visszafordul, s látja, hogy katonái haboznak, s hátrálni látszanak. Kivonja kardját, egyedül megy előre, néhányan követik őt, hogy visszatartsák, kiáltván: „Tábor-

nok ur, ön agyon löveti magát!” — „Hagyjatok békét! — monda Cosenz — az üteget el kell foglalnunk.” Néhány lépést tesz előre, egy golyó nyakban találja őt, s összerogy. Az egész csapat előre rohan, s mint orkán tör a bokrok- és cactus-sövényeken keresztül, s ráveti magát az ágyukra, melyek alig pár pere mulva már a nápolyiakra szórtak tüzet.

Mi azonnal odahagytuk Barcelonát, vezérelve az ágyu- és fegyverzajtól, melyet már jól meg lehet különböztetni. Némelyek, kik sebesülteket hoztak, visszajövének velünk. A vidék telve vala fűgefák-, indigónövények- és gyékényvel, melyek elfogák a kilátást. Előre haladván több helyt előrsi védtöltésekre bukkantunk, hol rendszeren egypár nápolyi katoná halva feküdt. E töltéseken keresztül haladva egy cactus-sövényű szőlőbe jutottunk, hol egy társam kezéből a fegyvert egy golyó kitűtötte, s a cactusok közt fölemelkedő fehér füst-

felleg elárulá helyzetünket. Mi sem maradtunk veszteg, fegyvereinkkel gyorsan felegettünk; s a füstfelleg között elég közel jutottunk észrevétlenül az ellenséghez. E percben a másik oldalról egy sicíliai kis csapat előrohan, kiáltva: Előre! előre! s a cactusokon mint sebzett vadak törtek át. A nápolyiak elhallgattak s továllantak. Mi egyre haladtunk előbb előbb, s már előttünk volt Melazzo, melyet a mieink Garibaldi személyes vezérlete alatt tisztítottak ki az ellenségtől. E híres csata a lapokból is ismeretes. A csata már vége felé járt, midőn megérkeztünk; s már a halottak elhordásával foglalkoztak, midőn egyszerre a csapatok közt nagy mozgalom keletkezik, s hallom minden oldalról a lelkesült remegésével kiáltani: „Éljen Garibaldi.” Visszafordulok, s látom Garibaldit lovon néhány tiszt környezetében megérkezni. Én se nem láttam, se nem hallottam őt jöni, s miként tümeny egyszerre ott termett.

ÜZLETI HIRNÖK.

(Sz.) Szeged, július 16-ikán 1861. Az utósó bécsi bürzén a mult heti ár változatlan tartá magát 30,000 mérő kelet mellett; a búzakészletek ára annál kevésbé számíthat emelkedésre, miután a jövő hónapban már az új termékből érkehetnek meg szállítványok a felsőbb piacokra. Külföldi és triesti számadásra az új búzára már történt némi alkuösszeli elszállítással.

A helybeli műmalmokban csak annyit vásárolnak, mennyit a pernyi szükség fedezésére felhasználnak, mert már mindenki új termésre vár, melyből látni is némi mennyiséget piacunkon, s a minőség a legkielégítőbb. Ennek következtében az ár aligha fog csökkenni, mert az üzérkedés e szép termékben igen jelentékeny fog lenni.

A kukorica mindig igen keresett cikk, s külföldi számadásra élénk üzlet uralkodik.

A repce után is gyakori kérdések történnek, s mérője 6 frt. 95 kr. — 7 frttal.

A gyalgúzet igen csendes, s kevés kilátás van élénkebb forgalomra, ha külföldi megrendelések s vásárlók nem érkeznek.

Szombati hetivásárunk élénk vala; gabona helyiszük-

segre gyorsan elkel. Gyümölcs a vidék szükségletei miatt jó árral bír.

Időjárásunk utósó tudósításunk óta javult; a légmérsék a kánikula előestéjén türethető. Tiszta napok szép esték dús harmattal a kertí veteményekre jó hatásúak. Légömlés reggel óta déli, s biztos esőjelek mutatkoznak. Mai legnagyobb hőfok árnyékban 2 óraker: 23 R.

Szőlőkertjeink első adománya a gyümölcs a homoki részen ez idén igen mostoha, a fekete földön, s ballagító részen csaknem minden eddigi gyümölcsfaj jó termést adott. A szőlő azonban sokhelyt elrugja termését, s ritka firtök lógnak a tőkéken; s így a szüret némi aggodalommal tölti el a gazdákat.

Üzleti terményárak: tisztabuza köböl 9—9 frt 60 kr.; rozs 6 frt 40 kr.—7 frt; árpa 3 frt 60—80 kr.; zab 3 frt 20—80 kr.; köles 7 frt — kr.—7 frt 20 kr.; tengeri 4 frt 20—40 kr.

Szegedi piaci árak: Borsó mérő 6 frt. Lencse m. 6 frt. Pasuly 3 frt 50 kr. Köles 3 frt 60 kr. Burgonya 1 frt 60 kr. Marhahus fontja 18 kr. Juhus 16 kr. Sertéshus 20 kr. Szalonna mázsája 30 frt 40 kr. Zsir iteje 50 kr. Lángliszt mázsája 13 frt 50 kr. Zsemlyelisz m. 8 frt 80 kr. Kenyérlisz iteje 8 kr.

Kukoricaliszt iteje 4 kr. Árpada 2 iteje 14 kr. Köleskása iteje 12 kr. Rizskása fontja 24 kr. Faolaj fontja 80 kr. Repceolaj 40 kr. Lenmagolaj 60 kr. Faggyu mázsája 40 frt — kr. Faggyuvertya öntött fontja 40 kr, mártott 32 kr. Szappan fontja 48 kr. Kőrösfű öle 15 ft — kr. Tölgyfa 11 frt — kr. Lágysfa 7 ft — kr. Kőszén vékaja 44 frt. Széna m. új 1 frt — kr. Szalma m. 80 kr. Kender m. 21 kr. Len 40 frt.

Bécsi pénzfolyam június 15-én.

5% metalliques 68.80; nemzeti kölesön 80.65; bankrészvények 751.—; hitelintézeti részvények 174.50; ezüst-agio 137.50; londoni váltók 138.60; arany darabja 6.57.

Vizálás.

TISZA SZEGEDNÉL július 17-én 12' 3" 0"

Felelős szerkesztő: Szabó Mihály.

HIRDETÉSEK.

(157—3)

Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhírül tétetik, hogy alábbirt időkből követező városi javadalmak foglaltatás mellett haszonbérbe adatni.

1-ször. Szina-telek és serház közötti utcában ölfák kirakására szolgáló tér, f. é. július 17. d. u. 3 óraker.

2-ször. Új-szegedi bormérsi és helypénzszedési jeg, f. évi július 18. délutáni 3 óraker.

3-ször. Tápéi uri jogok általában évi haszonbérlete, f. évi július 18-án délutáni 4 óraker.

4-ször. Kisteleki vendéglő, italmérsi joggal, f. évi július 19-én délutáni 3 óraker.

Ezekre vonatkozó föltételek az alkamarási hivatalban bármikor megtekinthetők.

Mely árverésekre a bérleni kívánók illendően meghívattak.

Szeged, 1861. június 24-én.

Osztróvszky József,

polgármester.

(169—4)

Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhírül tétetik: hogy a palánki ugynevezett Ferenc-téren eladásra jelelt hat üres ház-helyeknek egyenkénti örök eladása iránt f. évi augusztus hó 12-én délutáni 3 óraker a tanácssteremben nyilvános árverés fog tartatni.

A megálapított szerződési föltételek az alkamarási hivatalban eleve és bármikor megtekinthetők.

Miről venni szándékozók bánatpénzzel leendő megjelenés iránt értesítettek.

Szeged, 1861. évi július hó 5-én.

Osztróvszky József,

polgármester.

(178—3)

Lakbérbeadás.

A Sz.-Háromság-utcában Gaiszler-féle házban az utcára szolgáló részen egy lakás sz. Jakab-naptól bérbeadandó.

(175—3)

Ház-eladás.

Uj-Szegeden, a főutcában fekvő Rónay János-féle 103-ik szám alatti ház hely (körülbelül 1000 négyszög térölnyi telek) szabadkézből eladó. Venni szándékozók értekezhetnek alulírott megbizottal Szegeden.

Keresztury János.

Lakik: Palánkban, segítő-b.-asszony-utca, 938. sz. a.

(179—2)

Csódhirdetmény éneklői állomásra.

A kisteleki plébániában a leánytanítósággal összekötött éneklői állomás megürülvén, annak betöltésére a pályázat oly kijelentéssel nyitattatik meg: hogy a kérvényezők képességük s jó erkölcsi magukviseléséről szóló igazolványokkal ellátott folyamodványaikat folyó évi július hó 30-ig a szegedi alesperességnél, vagy a kisteleki plébánia-hivatalnál benyújtásák, s a 31-én reggeli-mise után Kisteleken tartandó próbán megjelenjenek.

Ezen állomással a szokásos éneklői stolaris illetékeken felül összevannak még kövte: 168 o. ért. forint évi fizetés; nem különben szabadlakás kerttel, az iskolaházban; továbbá két öl pubafa; egy öl vagyis 3 szeker szalma; ¼ telek föld körülbelül 18—20 holdnyi; s 193 négyszög öl kenderföld.

Kelt Szegeden 1861. évi július hó 10-én.

A szegedi alesperesti hivatal.

(174—3)

Árlejtési hirdetés.

Szentes város előfogatozása 8 kocsis s 16 lóra 3 évekre, árlejtés útján haszonbérbe adatik.

A vállalkozni akarók július 29-kén d. e. 9 óraker a városházánál tartandó árlejtésre meghívattak.

Ugyancsak Szentes város részéről árlejtés hirdettetik 40,000 folyó öl pallóztatásra szolgáló egészséges jó tölgyfa-deszkára, melynek szélessége legalább 1 láb, vastagsága 2½ hüvelyk, hossza pedig 2½ öl legyen, de hosszabb és vastagabb is lehet.

A szállítás 10,000 öltre azonnal, a többire nézve pedig részletekben is teljesíthető lesz. Bővebb föltételek a jegyzői hivatalban megtekinthetők.

Az árlejtés f. évi augusztus 1-ső napján délelőtti 9 óraker fog a városházánál tartatni.

Szentes, július 7-én 1861.

Oroszi Miklós, polgármester.

Hirdetmény.

Szentes város r. kath. templom toronyórájának kiigazítására július 22-én délután a polgármesteri hivatalban árlejtés fog tartatni.

A szakértő vállalkozók erre illendően meghívattak.

Szentes, július 9-én 1861.

Oroszi Miklós, polgármester.

(176—3)

Nevelő kerestetik.

Falura három leánykához egy nevelő szükséges, ki az elemi tanulmányokban és kézimunkákban alapos oktatást nyújtani képes. Bővebben értesít Kémenczy Adalbert. Lakása: Hoffer-ház, első emelet.

(181—2)

Ügyvédi iroda.

Alóljegyzett ügyvédi irodáját a sétány-nyal szemközt Egressi-házban megnyitotta.

Simonyi Sándor, ügyvéd.

Márvány-siremlékek raktára.

Alóljegyzett raktárában szobor, gúla, kereszt s más alakú sarkövek vagy emlékek a legjobb márványból készülve kaphatók, azokra bármilyen rajzokat vagy iratokat kivés és aranyoz, valamint célszerű elpakolását és elszállítását is elvállalja.

Fischer János.

(177—3) A sétány átellenében, Egressy-házban.

(171—3)

Hirdetmény.

A csatádi uradalmi tisztartóság részéről ezennel közhírül tétetik, mikint a vizesdai uradalmi, ser- és palínka-főzési joggal összekötött serház minden szereivel, 1861-ik évi július hó 29-én a csatádi uradalmi tisztartóság irodájában nyilvános árverés útján örök áron el fog adatni, s egyszersmind megjegyeztesik, mikint ezen serházhoz az épületeken és malmon kívül még 3/4 hold föld is tartozik, a beesű ára és kikiáltó ára 5165 ft o. é. határozatatt.

Meghívattak tehát a venni szándékozók, mikint ezen árverésre 10% bánatpénzzel ellátva megjelenni, vagy a bármely ottani es. kir. pénztárnál letétmenyezett bánatpénzről szóló nyugtával ellátott ajánlataikat az árverési határnap előtt ezen tisztartósághoz beküldeni sziveskedjenek.

Az árverési föltételek, valamint a becsléti lájstrom az árverési határnapig alulírt tisztartóságnál mindenkor megtekinthetők.

Kelt Csatádon, 1861. év július hó 6-án.

Az uradalmi tisztartóság.

(170—4)

Szóló-eladás.

Felsővárosi Jó Pál-féle szőlők mellett Frankhegyben, a Bokorféle szőlőkben, Kiss János és Jambrik József ur szomszédságukban, 600 ut vagyis 5 hold és 290 négyszög öl, sok szép gyümölcsfákkal, és ezévbni gyümölcs- és szőlőterméssel szabadkézből örök áron eladó. Venni vagy megnézni kedvelők értekezhetnek alulírott tulajdonossal.

Baumgartner József.

Lakik Palánkban, a n.-kaszárnyának átellenében, 104. sz. a.

(182—1)

Vendéglő haszonbérbe adása.

A bébai uradalmi nagy vendégfogadó italmérsi joggal együtt f. évi november 1-től 3 egymást követő évre árverés útján haszonbérbe adatik fog. Mire a bérleni szándékozók e hó, azaz: július 31-dikére délelőtti 10 órára meghívattak.

(183—1)

Hirdetmény.

Alólírt tisztelettel jelenti, hogy Uj-Szegeden, Terhes ur hajóépítési telepén különféle faanyagokat, u. m. 2—3 hüvelyk vastag és 3—10 öles hosszú tölgy-pallódesszkat, gömbölyű és faragott fenyűket, több beereztesz-deszkák, úgy szintén mindennemű hajófelszerelési tárgyak, hajószögek és hajókapcsokat (iszkábat) jutányos áron szabad kézből eladni szándékozik.

Azon tisztelt ház- és hajótulajdonosok, kik fentebbi anyagokat használnak, tisztelettel meghívattak, irántuk akár alóljegyzettel, akár Szolovits János megbizottjával (felsőváros, 886-ik szám alatti házban) bővebben értekezni.

Szeged, július 15-én 1861.

Pollák Lipót.

(184—1)

Valódi magyarati bor

bepecsételt palackokban jutányos áron kapható
Alacs György
enkrašnán, a sétány átellenében.

Burger Zsigmond könyvkereskedésében Szegeden megjelent s minden hazai könyvtárban kapható:

A magyarhoni törvényhozás történeti vázolata.

Irták:

Kovách Pál és Kovách Sándor.

(185—1)

Ára 1 frt 60 kr.